

Szczęście Frania

KOMEDIA
WŁODZIMIERZA
PERZYŃSKIEGO

REZYSERIA:
WANDA
LASKOWSKA

REZYSER
TELEWIZYJNY:

JOANNA
KOENIG

SCENOGRAFIA:
JERZY
GORAZDOWSKI

Włodzimierz Perzyński wszedł do literatury polskiej nie tylko jako powieściopisarz, lecz także (a może przede wszystkim) jako autor utworów komediowych („Aszantka”, „Lekkomyślna siostra”, „Szczęście Frania”, „Polityka”, „Uśmiech losu”, „Lekarz miłości”).

Telewizja Warszawska pokusiła się niedawno o wystawienie doskonałej komedii Perzyńskiego — „Szczęście Frania”. Bohaterowie jej — rodzina Lipowskich to najbliżsi krewni państwa Duńskich. Fra-

nio, domowe popychadło, kocha się w pannie Hele. Miłość jego zostaje brutalnie odrzucona przez Helę i jej rodziców. Cóż za wartość ma uczucie człowieka bez pieniędzy i pozycji społecznej? Franio odchodzi. Dopiero kiedy panna Heła spodziewa się dziecka z malarzem Obockim — Franio staje się znowu potrzebny. Teraz Lipowscy sami mu proponują córkę. I Franio zgadza się na małżeństwo z Helą, by ją ratować, by osłonić jej hańbę. Bo Franio nadal kocha Helę. Takie to już

Franiove głupie, nieszczęśliwe szczęście...

Postać Franio kreował Bronisław Pawlik. Młody ten aktor, znany widzom telewizyjnym jako popularny „Broniek od Msia” — zaprezentował w komedii Perzyńskiego wysoką klasę swego aktorstwa. W jego interpretacji Franio był szlachetny i głęboko ludzki. W pozostałych rolach wystąpili: Tadeusz Białoszczyński, Maria Gorczyńska, Kalina Jedrusiuk, Czesław Wollejko, Barbara Ludwizanka i Zdzisława Życzkowska.

